

REDACTIONELE COMMENTAAR

NAAR HET DEFINITIEVE EINDE

In het vorige nummer konden wij nog mededeling doen van de aanneming van het wetsontwerp inzake het verlenen van de bevoegdheid van tandheelkundige door de Tweede Kamer, zomede van de verklaring van de vaste commissie voor de volksgezondheid. Daarin werd medegedeeld dat zij afzag van verdere aandrang tot uitbreiding van het aantal personen dat op die bevoegdheid aanspraak zou kunnen maken. De „waarschuwing” in het voorafgegane overleg met de minister geuit, scheen hiermede van haar potentie te zijn ontdaan.

In dit verband is het niet van belang ontbloot de verklaring van de voorzitter van de vaste commissie bij de openbare behandeling van het wetsontwerp alsnog in extenso weer te geven uit de Handelingen.

De heer Van Lienden gaf n.l. de volgende toelichting op de conclusie der commissie om zich aan het criterium van het ontwerp te conformeren:

„De commissie is van oordeel, dat de door dit wetsontwerp aangelegde beperking juist is en daarmede voldoende tegemoet is gekomen aan het door de Kamer gedurende vele jaren tot uiting gebracht verlangen een sinds 1925 bestaande onbillijkheid op te heffen. Het openen van de mogelijkheid alsnog tot uitbreiding te komen van het aantal tandheelkundigen boven het aantal in deze wet gesteld, schept consequenties, die uit een oogpunt van volksgezondheid niet zijn te aanvaarden. Zij meent derhalve, dat met aanneming van dit wetsontwerp het toekennen van dezelfde tandheelkundige bevoegdheden buiten de thans bevoegden en die ingevolge dit wetsontwerp bevoegd worden verklaard, definitief moet worden beëindigd.”

„De geachte afgevaardigde mevrouw Lips-Odinot, die niet deel uitmaakt van de vaste Commissie voor de Volksgezondheid, heeft mij medegedeeld zich met de door mij zo juist namens de commissie afgelegde verklaring te kunnen verenigen”

Deze verklaring laat aan duidelijkheid en stelligheid geen speelruimte meer toe en de conclusie is derhalve gerechtvaardigd dat naar het oordeel van alle kamerleden, die zich tevoren hadden beijverd om op uitbreiding van de bevoegdheidsverklaring tot anderen dan waarop het wetsontwerp betrekking heeft aan te dringen, met het wetsontwerp aan alle rechtvaardig geachte aanspraken op grond van de opeenvolgende wettelijke regelingen van het vraagstuk der tandtechnici is voldaan.

De tandartsen mogen thans met overtuiging verwachten dat met de aanneming door de Eerste Kamer eens voor al een einde zal komen aan hernieuwde pogingen om een bevoegdheid te verkrijgen op basis van z.g. teleurgestelde verwachtingen.

Het ziet er dus naar uit dat na de beslissing van ons Hogerhuis het doek voor goed zal vallen over het laatste bedrijf van het „drama der tandheelkundigen”.

B.